

Ontmoetingskerk Laren - 10 februari 2019 - Lucas 5

*Je moeten niet bange wezen veur hoe de wind soms stiet
Angst is mar veur eben, spiet is veur altied
Wees mar nie benauwd, ie zien ja wel hoe 't giet
Angst is mar veur eben, spiet is veur altied*

*Donkere wolken botsen soms, waar dan bliksem uut ontstiet
Mar laat joe niet beletten deur de kans op groot verdriet
Haol joe mar nie in, stort joe dapper in de stried
Angst is mar veur eben, spiet is veur altied*

Dit liedje van Daniel Lohues kwam de afgelopen week bij me boven. Lohues zingt in het Drents. Ik heb hem wel eens een pastorale zanger genoemd. Niet omdat hij zulke vrome teksten gebruikt. Wat hij zingt komt in alle eenvoud wel vaak dicht bij wat je als mens kunt ervaren. Dat je bang kunt zijn voor wat er gebeurt. Bang voor de wind, voor de stormen van het leven. Bang voor wat komen gaat. Bang om op weg te gaan, om iets te doen en te durven. De boodschap van Lohues: ga niet bij de pakken neerzitten, stort je moedig in de strijd. Laat je niet weerhouden om te doen wat je moet doen.
Angst is maar voor even, spijt is voor altijd.

Wees niet bang, zegt Jezus tegen Petrus. Hij zegt dat op wat een keerpunt in zijn leven zal worden. Petrus gaat op weg, hij wordt volgeling. Maar voor het zover is, moet hij eerst over zijn angsten heen geholpen worden. Angst waarvoor? Het verhaal zegt: Petrus en zijn mensen hebben de hele nacht gevist, maar niets gevangen. Ze hebben gezwoegd, maar niets bereikt. Wat ze ook deden, hun netten bleven leeg.

Is het bij Petrus daarvoor: angst voor werkgelegenheid, dat de zee, het meer zijn leeggevist. Is het angst: ik bereik niets, hoe hard ik ook werk. Of angst voor de leegte. Dat je met van alles en nog wat bezig bent maar bedenkt: wat stelt het voor? Verdoe ik mijn tijd niet aan oppervlakkige dingen. Is mijn leven niet zo leeg als die netten.

In het verhaal lijkt het anders. Daarin gaat het niet om angst voor de leegte, maar eerder om angst voor de volheid. Als Jezus Petrus en de anderen gezegd heeft: ga overdag het water op, gooi het over een andere boeg, vangt hij zoveel vissen dat de netten dreigen te scheuren en de boten dreigen te zinken. Na deze succeservaring slaat de angst toe. Petrus valt op de knieën en zegt tegen Jezus: *Ga weg van mij, ik ben een zondig mens.*

Misschien denk je bij *zonde* aan wat je verkeerd doet. Aan fouten en missers. Vanaf de Middeleeuwen noemden ze traagheid, hoogmoed, leugen en overspel zonde. Zonde is, zei men vaak, dat je je teveel verbeeldt, dat je denkt dat je God bent. Er is heel veel zonde genoemd.

Zonde is in de Bijbel letterlijk: *missen*. Je bestemming missen. Of je doel missen, zoals een boogschutter. Zonde is niet op het goede spoor zitten. Dat kan zijn omdat je je te groot waant. Maar ook omdat je te klein van je zelf denkt.

Ik ben een zondig mens, zegt Petrus, ga weg van mij. Het opvallende is dat hij dat niet zegt, nadat hij iets verkeerd heeft gedaan. Hij zegt dat na het zien van de overvloedige vangst.

Zonde is bij Petrus angst voor de volheid. Angst voor wat hij kan zijn. Voor wie hij kan zijn. Angst om van betekenis te zijn. Zonde is bij hem angst die hem klein houdt. Dan zegt Jezus: wees niet bang. Laat je niet door angst weerhouden. Laat je niet door zulk zondebesef verlammen. Kerken mogen misschien een reputatie hebben dat ze zondegevoel bij mensen er ingehamerd hebben. Bij Jezus gaat het anders. Die helpt Petrus overeind om op te staan uit zondebesef dat hem klein houdt. Wees niet te klein! Weet hoe jij van betekenis kunt zijn. Hij helpt Petrus over zijn angst heen om het in zijn leven over een andere boeg te gooien. Om het goede spoor te zoeken. Om te doen wat zinvol is.

Jezus geeft richting aan dat goede spoor. *Voortaan zul je mensen vangen*, zegt hij tegen Petrus. Ik heb dat mensenvangen altijd dubieus gevonden. Ik associeerde het met: bekeringsdrang of iemand iets opdringen. Met vangen in een netje, zodat je geen kant meer op kunt. Zoals je een vis in je netten vangt waarin ze doodgaan. Letterlijk zegt Jezus wat anders. *Voortaan zul je mensen vangen, opvangen om ze te helpen bij het leven. In dat spoor ligt jouw bestemming.* Zo zul je van betekenis zijn.

Het slot van het verhaal zegt: Petrus en andere leerlingen staan op. Hun boten leggen ze op de oever. Ze klimmen aan wal en ze volgen. Voortaan zullen ze geen levende vissen meer dood maken. Voortaan zullen ze zich inzetten voor het leven. Of ze dat zomaar hebben gedaan of aarzelend met angst in het hart. We komen het niet te weten. Wel, dat iemand hen over hun angst heeft heen geholpen

Van oudsher heet dit verhaal: *De wonderbare visvangst*. Die kopjes boven de verhalen zijn later toegevoegd. Ik zou wat anders schrijven. Bijvoorbeeld: Hoe een mens kan veranderen. Of: Wees niet te klein. Of: Vertrouwen om op te staan.

Petrus ervaart vertrouwen om op te staan. Hij zal in de toekomst heel veel fouten maken. Hij zal zelfs weglopen en verloochenen. Volmaakt wordt hij nooit. Maar die stem die tegen hem zegt: Wees niet bang, volg mij, zal met hem meegaan.

Die stem klinkt ook tot ons.

We maken fouten en misschien zondigen we heel wat af.

Laat je niet verlammen door zondegevoel dat je klein houdt.

Laat je verlossen door de stem die zegt: Wees niet bang. Laat je omhoog helpen door de hand die je op de been helpt. Die je op het goede spoor zet.

Stem je leven af op dat spoor.

Het zal je helpen. Het zal je brengen bij de bronnen van leven.

En wij?

le mot niet bange wezen

Angst is mar veur eben

Spiit?, nee, het Leven is veur altiid.

Amen